

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11	Utgitt 24 mars	1941
Innhold.		Side
Forordn. om visse midlertidige endringer i reglene om private straffesaker		227
» om endringer i § 3, første ledd, i forordn. om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser		228
» om Heftyes legat til Det norske studentersamfund		228
» om opphevelse av torvregler for Gjøvik		229
» om endring i politivedtekten for Andørja		229
» om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn ..		229
» om salg av skotøy til forhandler		229
» om forandring i Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien		232
» om endring i lukningsvedtekten for utsalgsssteder i Eidskog		232
» om forbud mot hamning med geit i skogmark i Askvoll		233
» om forbud mot hamning med geit i skogmark i Vevring		233
» om vernskog i Vik sogn, Gaular		233
» om bruksregler for Horg østre bygdealmening ..		233
» om endring i politivedtekten for Sør-Fron		236
» om ny politivedtekt for Vestre Gausdal		237
» om salg av lær og skinn m. v.		240

Forordning om visse midlertidige endrin- 5 mars.
ger i reglene om private straffesaker.

§ 1. Private straffesaker kan inntil videre ikke fremmes uten samtykke av Folkedomstolen.

§ 2. I saker som er undergitt ubetinget privat påtale, inngis søknad om samtykke etter § 1 sammen med stevningen.

I saker som påtales etter straffeprosesslovens § 94, inngis søknaden samtidig med at det rettergangsskritt foretas hvorved den private saksøker overtar forfølgningen. I de tilfelle hvor saken blir frafalt av påtalemyndigheten under hovedforhandlingen og saksøkeren er til stede i retten (jfr. straffeprosesslovens § 433, annet ledd, første og annet punktum), skal dog retten på begjæring gi ham en kort utsettelse til å inngi søknad.

§ 3. Søknad som nevnt i § 2 inngis til den rett saken blir brakt inn for. Retten sender søknaden med sakens akter til Folkedomstolen. Før søknaden blir avgjort, skal saksøkte ha fått høve til å uttale seg; i saker som forfølges etter straffeprosesslovens § 94, gjelder det samme for påtalemyndigheten.

5 mars. Når Folkedomstolen har avgjort søknaden, sender den dokumentene tilbake til den rett som skal behandle saken.

§ 4. Blir en sak som hører under Folkedomstolen, forfulgt av en privat påtaleberettiget etter straffeprosesslovens § 94, hører også behandlingen av den private straffesak under Folkedomstolen. Samtykke som nevnt i § 1 trengs også i disse tilfelle. For søknad om samtykke gjelder reglene i § 2, annet ledd, tilsvarende; likeså gjelder § 3, første ledd, tredje punktum.

§ 5. Spørsmålet om samtykke skal gis etter § 1, jfr. § 4, annet punktum, avgjøres av Folkedomstolen ved beslutning uten forutgående muntlig forhandling. Domsmenn deltar ikke i disse tilfelle.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks. Den gjelder også i tilfelle hvor privat straffesak alt er reist i samsvar med de tidligere regler, når hovedforhandling i saken ikke er begynt før forordningen trådte i kraft; i disse tilfelle må søknad om samtykke inngis innen en måned etter forordningens ikrafttreden.

Oslo 5 mars 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

5 mars. **Forordning om endring i § 3, første ledd, i forordning av 5 desember 1940 om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser.**

§ 3, første ledd, skal lyde slik:

Ved beregningen av de ytelser som er omhandlet i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 § 12, 1 b, § 13, 2 a, første ledd og § 17, 1 a og b og dertil svarende bestemmelser i andre pensjonslover skal det ses bort fra bestemmelsen i § 1. Det samme gjelder med hensyn til utbetaling av oppsatt alderdomspensjon (§ 12 nr. 3).

Oslo 5 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

7 mars. **Forordning om Heftyes legat til Det norske studentersamfund.**

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. «Stiftelsen, Bankier, cand. jur. Johs. G. Heftyes legat 7 mars. til Det norske studentersamfund», oppløses.

§ 2. Stiftelsens midler skal tilhøre staten, men blir i sin helhet å anvende i legatets ånd til fordel for akademisk ungdom i Oslo.

§ 3. Kirke- og undervisningsdepartementet beslutter nærmere om midlenes bestyrelse og anvendelse.

Oslo 7 mars 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Politidepartementet.)

7 mars.

Herved stadfestes Gjøvik bystyres vedtak i møte 25 juni 1940 om opphevelse av torvregler for Gjøvik som ble stadfestet ved kongelig resolusjon av 30 mai 1911.

Forordning. (Politidepartementet.)

7 mars.

Herved stadfestes vedtak av Andørja herredstyre, Troms fylke, i møte 12 juli 1940 om endring av § 7 i politivedtekten for herredet.

Etter endringen lyder § 7 så:

Offentlig dans som næring må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen) for hver gang.

Annen offentlig dans og sammenkomster med dans hvor til det er adgang for medlemmene av en forening eller for en ubestemt krets av personer, må meldes til politiet (lensmannen) som kan gi de nødvendige påbud til opprettholdelse av ordenen.

Fester og sammenkomster med dans som nevnt må være slutt klokken 2 natt.

Forordning om endring i loven om ulykkes- 8 mars. trygd for sjømenn.

I. Rikstrygdeverkets plikt til å yte ekstraerstatning etter lov om ulykkestygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 11, nr. 2, bortfaller når det gjelder fartøyer som ikke går i fart på Norge.

II. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 8 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning om salg av skotøy til for- 8 mars. handler.

§ 1. *Salgsforbud.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra rasjonert skotøy av alle slag, herunder stoff-

8 mars. sko og gummifottøy, til forhandler (detaljist og grossist) uten at kjøperen leverer selgeren (importør, innenlands produsent eller grossist) slik kjøpetillatelse som bestemt i §§ 2 og 3, jfr. dog § 5.

Produsent eller grossist, som har egen detaljavdeling, jfr. § 11, første ledd, i Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v., kan bare levere rasjonert skotøy til detaljavdelingen mot kjøpetillatelse som omhandlet i første ledd.

§ 2. *Utstedelse av kjøpetillatelse.* Forhandler som selger skotøy i detalj, får kjøpetillatelse for skotøy mot å avgi brukte skotøyanvisninger, utstedt av en forsyningsnemnd i medhold av Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. De avgitte anvisninger skal være forsynt med firmastempel eller innehaverens underskrift.

Kjøpetillatelse for skotøy utstedes av forsyningsnemnda på det sted hvor forhandleren har sin forretning. Nemnda gir kjøpetillatelse for det antall par skotøy som svarer til de skotøyanvisninger som sendes inn.

Kjøpetillatelse skal gis for skotøy i de grupper som skotøyanvisningene lyder på. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra denne bestemmelse, blant annet med henblikk på overgang fra vinter- til sommerskotøy og omvendt etc.

§ 3. *Bruk av kjøpetillatelse.* Detaljist plikter samtidig med bestillingen å sende leverandøren kjøpetillatelse, forsynt med underskrift eller firmastempel, for det antall par og den sort skotøy bestillingen gjelder.

Grossist skal gå fram på samme måte ved bestilling hos sin leverandør.

Produsent og importør skal likeledes forsyne de kjøpetillatelser de mottar, med sitt stempel eller underskrift. De plikter å sende kjøpetillatelsene til Direktoratet for industriforsyning innen den 5 i den måned som følger etterat levering har funnet sted.

§ 4. *Særregel om innført skotøy.* Importør skal straks etter mottagelsen av skotøyet, gi Forsyningsdepartementet oppgave over hvilke skotøygrupper skotøyet tilhører og hvor mange av hver skotøygruppe som faller på herreskotøy, dame-skotøy og barneskotøy. For innkjøp av utenlandsk skotøy fra den utenlandske leverandør trengs det ingen kjøpetillatelse, heller ikke når kjøpet avsluttes gjennom en innenlandsk agent eller representant for den utenlandske leverandør.

Skotøyanvisninger som importør mottar ved salg direkte

til forbruker i samsvar med forordning om rasjonering av tek- 8 mars.
stil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940 og Direktoratet
for industriforsynings forskrifter av samme dag, skal han
sende inn til Direktoratet for industriforsyning innen den 5
i den måned som følger etterat salg har funnet sted.

Importert skotøy skal lagres slik at beholdningene av
dette til enhver tid uten vanskelighet kan kontrolleres.

§ 5. *Særregel om salg av innført skotøy uten kjøpetil-
latelse.* Importør kan selge eller på annen måte overdra inn-
ført skotøy til forhandler uten at denne avgir kjøpetillatelse.
Vedkommende forhandler skal straks merke de skotøy-anvis-
ninger som han selger dette skotøy mot, med «I». Disse sko-
tøy-anvisninger skal oppbevares atskilt fra andre skotøy-an-
visninger og skal sendes til importøren innen den 5 i den
måned som følger etter at salg har funnet sted.

Senest 6 måneder etter at skotøyet er levert forhandleren,
skal denne sende importøren skotøy-anvisninger for alt det
leverte skotøy — også for det som ikke er solgt — idet for-
handleren da også benytter skotøy-anvisninger som han har
mottatt ved salg av annet skotøy.

Importøren skal føre bok over slike leveringer, hvor hver
levering oppføres særskilt. Av boken skal fremgå hvor meget
av det leverte skotøy faller på herre-, dame- og barneskotøy,
og hvor meget på hver enkelt skotøygruppe. For hver bokført
levering skal det gjøres merknad om de skotøy-anvisninger
som etterleveres i medhold av annet ledd. Disse skotøy-anvis-
ninger skal importøren sende Direktoratet for industrifor-
syning innen den 5 i den måned som følger etter at anvis-
ningene er mottatt.

§ 6. *Kjøpeforbud.* Det er forbudt for forhandler å kjøpe
eller på annen måte erverve skotøy i strid med bestemmelsene
i denne forordning.

§ 7. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for
industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til gjen-
nomføring av denne forordning. Direktoratet kan også gjøre
unntak fra bestemmelsene i forordningen. Direktoratet for
industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet
ifølge denne forordning til andre.

§ 8. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene
i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den,
fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov
nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av
19 september 1940.

§ 9. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Denne
forordning trer i kraft straks. Ordres som foreligger skriftlig
bekreftet før ikrafttredelsen, kan effektueres uten levering av
kjøpetillatelse når avsendelse fra selgeren finner sted senest

- 8 mars. 31 mars 1941. Produsent av skotøy og grossist skal dog innen mars måned 1941 ikke utlevere mer enn 70 % av den mengde skotøy vedkommende leverte gjennomsnittlig pr. måned i tidsrommet fra 1 januar 1937 til 31 desember 1939. Hvis alle ordres etter denne bestemmelse ikke kan effektueres, skal samtlige skjæres ned i samme forhold.

Skotøyprodusent og grossist skal innen 5 april 1941 sende Direktoratet for industriforsyning oppgave over det skotøy som er levert i mars måned 1941 med angivelse av mottakerens navn og datoen for den bokførte bestilling.

Oslo 8 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

- 8 mars. **Forordning om forandring i Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien av 31 juli 1940.**

I. I Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien av 31 juli 1940 gjøres følgende forandringer:

§ 17 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene og gi nærmere bestemmelser om omsetning, lagring, behandling og forarbeiding av rå huder, skinn og lær.

§ 18 oppheves.

II. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 8 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

- 8 mars. **Forordning. (Sosialdepartementet.)**

Herved stadfestes det vedtaket som ordføreren i Eidskog, Hedmark fylke, har gjort 3 februar 1941 om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidskog.

§ 1 lyder deretter så:

A. Utsalgssteder for varer skal med de unntak som er nevnt nedafor på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 9 i tida fra og med 1 september til og med 30 april. På dagen før søn- og helgedager lukkes dog kl. 17.

På hverdager i tida fra og med 1 mai til og med 31 august skal utsalgsstedene være lukket fra kl. 17 til kl. 8.

De siste 6 hverdager før julaften kan det holdes åpent til kl. 20.

Pinseften, St. Hansaften, julaften samt på hverdager mellom jul- og nyår lukkes kl. 15.

2 januar, påskeaften, 1 mai og 17 mai, St. Hansdag og 8 mars.
27 desember holdes helt lukket.

B. På søn- og helgedager holdes helt lukket.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 10 mars.

I samsvar med vedtak åt Askvoll heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 6 september 1940 vert fastsett:

§ 1. Frå 1 april 1941 skal det vera forbode å hamne med geit i skogmark i Askvoll herad.

§ 2. Brott på denne forordninga vert straffa etter lov om skogvern av 12 februar 1932 § 40.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 10 mars.

I samsvar med vedtak åt Vevring heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 2 april 1940 vert fastsett:

§ 1. Frå 1 juli 1942 skal det vera forbode å hamne med geit i skogmark i Vevring herad.

§ 2. Brott på denne forordninga vert straffa etter lov om skogvern av 12 februar 1932 § 40.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 10 mars.

§ 1. All skog i Vik sokn av Gaular herad, Sogn og Fjordane fylke, vert frå 1 mars 1941 å rekna for vernskog.

§ 2. For brott på føresegnene om vernskog gjeld lov om skogvern av 12 februar 1932 § 40 om straff og inndraging.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 10 mars.

Herved stadfestes følgende

Bruksregler for Horg østre bygde- almenning.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å vareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntak av revisorer, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befarig i almenningen. For arbeid i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almen-

10 mars. ningskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. Å forvalte almenningskassens midler.
2. Å legge fram regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonsbemerkninger skal være lagt ut til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir lagt ut. Straks årsmøte er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. Å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for forедlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. Å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. Å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som legges fram for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
6. Å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
7. Å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede.
8. Å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen.
9. Å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes.
10. Å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. Å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
12. Å påse at det til kulturarbeid anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. Å komme fram med mulig forslag til fellesdrift.
14. Å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirking av brenntorv.
15. I foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer.
16. Å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
17. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
18. Å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v.

skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter 10 mars, minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 mai å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fra- drag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående utblikning. De bruksberettigedes åvirking kan bare foregå i tiden 1 oktober til 1 mars med mindre tillatelse fra skogbestyreren eller — hvor sånn ikke er ansatt — tillatelse fra almenningsstyret er innhentet til å henlegge åvirkingen til en annen tid. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholds-

10 mars. messig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrerens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 2 000.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Fondets kapital anbringes på samme måte som for umyndiges midler bestemt.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. Når disse bruksregler trer i kraft, oppheves de tidligere gjeldende bruksregler.

11 mars. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av Sør-Fron herredstyre, Opland fylke, i møte 19 desember 1940 om endring av § 9 i politivedtekten for herredet.

Etter endringen lyder § 9 så:

Sammenkomster med dans eller lignende som helt eller for det meste er av selskapelig slag eller til tidtrøyte, må ikke holdes uten løyve fra politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en uviss krets av personer eller for medlemmer av lag eller lignende samskipnader.

Politiet setter slike vilkår for løyve som det finner grunn

til, og kan kreve at det skal være politioppsyn eller annet 11 mars. oppsyn politiet kan godkjenne. Dersom politioppsyn er nødvendig, kan politiet kreve at det forut blir betalt en avgift til å dekke utleggene til politioppsynet, jfr. § 27 i politiloven av 13 mars 1936 og § 2 i lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen.

Barn under 15 år har ikke adgang til offentlig dans uten følge med foreldrene.

Alle slike sammenkomster skal være slutt senest kl. 2 natt.

Forordning. (Politidepartementet.)

12 mars.

Herved stadfestes vedtak av Vestre Gausdal herredstyre, Opland fylke, i møte 30 desember 1940 om ny politivedtekt for herredet.

Den nye politivedtekt lyder så:

Kapitel I. *Ferdsel og veifred.*

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet alle veier, broer og andre offentlige steder som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet, på disses kanter og skråninger, eller i nærheten av dem, må sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, høyrøstet tale eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, de veifarende eller omkringboende forulempes, velanstendigheten krenkes eller ferdselen hemmes, ikke finne sted. Å spille kort eller fortære berusende drikke er forbudt på ovennevnte steder. Likeså er sang eller musikk forbudt på de samme steder etter klokken 10 aften uten politiets tillatelse for enkelte særskilte anledninger. Alt sånt forbys også i nærheten av steder, hvor det holdes offentlige møter, forsamlinger eller lignende.

Offentlige møter og foredrag på offentlig vei er forbudt, med mindre politiets tillatelse er innhentet. Demonstrasjoner skal meldes til lensmannen på forhånd.

§ 2. Ingen må skjære, risse i, skrive eller tegne på, eller på annen måte beskadige eller tilsmusse hus, innhegninger, stolper osv., som støter til offentlig vei eller trær, benker eller postkasser ved offentlig vei. Lovlig oppslåtte plakater eller bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 3. Ingen må uten politiets tillatelse på offentlig vei, utover eller i nærheten av denne, avfyre skytevåpen, avbrenne krutt, fyrverkeri eller eksploderende gjenstander av noe slag. Det må heller ikke på offentlig vei eller utover denne kastes stein, snøball, smuss eller annet, som kan volde skade eller fortredige veifarende.

Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig

12 mars. vei eller nær bebodde hus ved offentlig vei må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 4. Under kjelkeaking, ski eller skøyteløping og lignende på offentlig vei må utvises tilstrekkelig forsiktighet overfor de veifarende. Politiet kan forby sånn benyttelse av offentlig vei på steder hvor det finnes å være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdselen.

§ 5. På eller i nærheten av offentlig vei er det forbudt å legge, sette eller anbringe noe, som kan hindre ferdselen eller skremme hestene. Sjøppel og annet avfall, spiker, glasskår eller lignende må ikke henkastes på veiene.

Arbeid på eller ved offentlig vei, såsom tresking, sagging, steinpukking med damp eller motor, hvorved ferdselen hindres eller veifarende utsettes for ulempe, må alene foregå med sånne forsiktighetsforanstaltninger som politiet finner nødvendige.

Vogner, kjerrer og sleder som benyttes til transport av gjødsel, skal være således innrettet at intet spilles på offentlig vei.

§ 6. Okser og kuer som ikke er fullstendig trygge, eller hingster må ingen la gå løse på eller ved offentlig vei eller på havnegang like ved offentlig vei, med mindre innhegningen er fullstendig sterk og trygg. Heller ikke må andre hester eller kreaturer slippes på offentlig vei, hvor denne har gjerde på begge sider. Eiøre av unghester må påse at disse ikke ferdes løse på offentlig vei.

Kapitel II. Om hunder.

§ 7. Eier av hund skal holde den i forvaring ved nattetid, så den på denne tid ikke får fare omkring på egen hånd. Tisper skal alltid holdes inne i løpetiden. Hunder som viser seg biske eller har tilbøyelighet til å fare på hester eller folk, skal holdes bundet eller forsynes med munnkurv etter pålegg fra politiet. Dette kan også av politiet påbys for andre hunder som på grunn av deres størrelse eller rase anses for farlige. Ingen må ta hunder med til kirke eller til andre offentlige møter eller forsamlinger. Det er forbudt på offentlig vei å tirre hunder eller hisse dem sammen.

Overtres disse bestemmelser, kan politiet foranledige hunden opptatt og la den selge eller drepe hvis eieren — etter å være varslet — ikke straks avhenter den og betaler omkostningene ved opptagelse, underhold og bevoktning. Er eieren ukjent, gis det 7 dagers varsel i lokal avis.

Omstreifende hunder behandles på samme måte.

Kapitel III. Forlystelser m. v.

§ 8. Sammenkomster med dans og lignende som helt eller

for det meste er av selskapielig art eller til underholdning må 12 mars. ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av lag eller lignende sammenslutning.

Politiet setter slike vilkår for tillatelsen som det finner grunn til, og kan kreve at det skal være politioppsyn eller annet oppsyn som politiet kan godkjenne. Dersom politioppsyn er nødvendig, kan politiet kreve at det på forhånd blir betalt en avgift til å dekke utgiftene til politioppsynet, jfr. § 27 i politiloven av 13 mars 1936 og § 2 i lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen.

Barn under 15 år har ikke adgang til offentlig dans uten. i følge med foreldre.

Alle slike sammenkomster skal være slutt senest kl. 2.

§ 9. Adgang til å gi offentlige forevisninger, forestillinger eller andre prestasjoner, så som å reise rundt i bygden for å musisere, forevise kunster eller andre severdigheter, avholde offentlige konserter eller skuespill, er alltid avhengig av politiets tillatelse. Unntatt herfra er kirkekonserter samt andre tilstillinger av den i lov av 22 mai 1875 § 1 omhandlede art med veldedige eller almennyttige formål.

Tillatelsen kan tilbakekalles når som helst og skal alltid være knyttet til en bestemt person, som i alle deler skal være den ansvarlige. Denne har uten bekostning for det offentlige å foreta alle sånne foranstaltninger til ordenens opprettholdelse og til å forebygge farer for publikums sikkerhet, som politiet foreskriver. Lokalet og ordensvernet må i forveien være godkjent av politiet, som også har rett til å være til stede og når som helst kan avbryte forestillingen. Politiets og brannvesenets funksjonærer skal anvises plass i fornøden utstrekning.

Besøkende plikter å etterkomme politiets ordrer og i og utenfor lokalet å oppføre seg sømmelig. I tilfelle av at noen på grunn av beruselse eller uorden bortvises, må de uten innsigelse eller oppstyr forføye seg bort.

Urostiftere og hjelpesmenn for sånne som innfinner seg på offentlige møter, dans, basarer eller lignende offentlige sammenkomster og gjør spetakler og fortred, må ikke tåles.

De som får tillatelse til sånne forevisninger, forestillinger, konserter osv. har å utrede en avgift til herredskassen for hver forestilling eller for hver dag på 5 til 50 kroner etter politiets nærmere bestemmelse. Denne avgift blir å betale på forhånd til politiet. Kirkekonserter, basarer eller tilstillinger til veldedige eller almennyttige formål betaler ingen avgift.

Kapitel IV. Om salg av tobakk til barn m. v.

§ 10. Salg av tobakk er forbudt i alle slags former til

12 mars. barn under 15 år, enten de forlanger den til seg selv eller til andre, med mindre de har rekvisisjonsseddel for hver gang fra foreldre eller foresatte, med oppgave over hvor meget og hva de skal kjøpe. Denne seddel beholder handelsmannen.

Det er likeledes forbudt å kjøpe noen slags tobakk til bruk for barn eller etter oppfordring fra barn under 15 år eller å gi sånne tobakk under noe som helst påskudd.

Ser polititjenestemann at barn under 15 år bruker tobakk i noen slags form på offentlige veier, i forsamlingslokaler eller i butikker, kan han ta så vel tobakken som alle de røkesaker som de bruker, fra dem. Dessuten kan han undersøke hvorledes barnet har fått fatt på tobakken. Sakene leveres foreldre eller foresatte, og det meddeles dem samtidig hvorledes barnet har fått fatt på sakene.

Kapitel V. Vedtektenes overholdelse.

§ 11. Overtredelse av bestemmelsene i disse vedtekter samt de i henhold til samme gitte forbud, straffes etter straffelovens § 339, 2, forsåvidt ikke strengere straffebud kommer til anvendelse.

Foranstaltninger som skal foretas i henhold til disse vedtekter, men ikke straks blir utført, kan utføres ved politiet for herredskassens regning mot tilbakebetaling av de skyldige.

§ 12. Denne vedtekt trer i kraft 4 uker etter kunngjøringen i Norsk lovtidend. Fra samme tid oppheves politivedtekt for Vestre Gausdal stadfestet ved kongelig resolusjon av 18 oktober 1893.

13 mars. Forordning om salg av lær og skinn m. v.

Kapitel I. Lær og skinn til skotøy.

§ 1. *Salg til skotøyprodusenter.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlærsmaterialer, overlær og forskinn til skotøyprodusent uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Tillatelse gis i form av læranvisninger lydende på bestemte mengder bunnlærsmaterialer, overlær eller forskinn.

Skotøyprodusent som helt eller delvis unnlater å gi de oppgaver som er påbudt, får ikke læranvisning før fullstendig oppgave er sendt inn.

§ 2. *Salg til skomakere og skoreparasjonsverksteder.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlær, gummisåler og gummisålematerialer til skomaker og skoreparasjonsverksted uten at kjøperen samtidig leverer selgeren brukte anvisninger på halvsålinger utstedt av forsyningsnemndene i medhold av § 3 i Direktoratet for industriforsy-

nings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av 13 mars. forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. Anvisningene skal påføres kjøperens navn og adresse.

Mot en brukt anvisning på halvsålinger kan det leveres inntil 250 gr bunnlær eller et par gummisåler av samme størrelse som anvisningen gir rett til å kjøpe, (herre-, dame- eller barnestørrelse) eller følgende mengde gummisålemateriale: mot anvisning for herrer 250 gr, for damer 150 gr og for barn 100 gr.

Salg av overlær og forskinn til skomaker og skoreparasjonsverksted kan bare finne sted mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda på det sted verkstedet ligger. Forsyningsnemnda kan bare gi kjøpetillatelse for den mengde overlær og forskinn som skomakeren eller verkstedet påviser er nødvendig til større reparasjoner som de har fått i oppdrag å utføre.

Salg av bunnlær, overlær og forskinn kan finne sted til produsent av ortopedisk skotøy mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda der produsenten har sin forretning. Mot kjøpetillatelse på materialer til et par ortopedisk skotøy kan det leveres ett kilo bunnlær, 4 kv.fot overlær og 3 kv.fot forskinn.

§ 3. *Salg til handlende.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlær, overlær og forskinn, gummisåler og gummisålematerialer til forhandler (detaljist og grossist) uten at forhandleren samtidig leverer selgeren læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger eller kjøpetillatelser som forhandleren har solgt mot, etter bestemmelsene i §§ 1 og 2.

Mot en anvisning på halvsåling kan det leveres de mengder og etter de regler som er fastsatt i § 2, 2 ledd.

Forhandleren skal på forhånd ha satt sitt stempel eller sin underskrift på de nevnte kjøpelegitimasjoner.

Forhandleren plikter å føre fortegnelse over de læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger og kjøpetillatelser han mottar og leverer videre. Fortegnelsen skal for hver tilgang og avgang vise antallet og arten av de mottatte kjøpelegitimasjoner, og for læranvisninger og kjøpetillatelser også de lærmengder disse lyder på. Videre skal fortegnelsen inneholde navnet på den forhandleren har mottatt kjøpelegitimasjonene fra og på den han har levert dem videre til.

§ 4. *Lærprodusenter.* Lærprodusent plikter å oppbevare læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger og kjøpetillatelser, ordnet i bunker for hver avtager og gruppert i den rekkefølge levering har funnet sted.

13 mars.

Kapitel II. Andre lærsorter.

§ 5. *Salg til forhandler og forbruker.* Salg eller overdragelse på annen måte av annet lær og skinn enn lær og skinn til fremstilling og reparasjon av skotøy kan for hver enkelt lær- og skinnsort bare finne sted i følgende forhold til de mengder som leverandøren gjennomsnittlig solgte til vedkommende kjøper pr. kvartal i årene 1937, 1938 og 1939 (normalt salg):

A. Drivremmer og lær til teknisk bruk: inntil 100 % av normalt salg.

B. Annet lær og skinn inntil 70 % av normalt salg.

Direktoratet for industriforsyning kan forandre pro-sentsatsene.

§ 6. *Lær- og skinnavfall.* Salg og overdragelse på annen måte av lær- og skinnavfall omfattes ikke av forbudet i denne forordning.

Med lær- og skinnavfall forstås de rester som etter vanlig praksis blir tilovers ved tilberedning og forarbeiding av lær og skinn. Skaller, halser, buker, bein og skilter regnes ikke som avfall.

Kapitel III. Alminnelige bestemmelser.

§ 7. *Kjøpeforbud.* Kjøp eller ervervelse på annen måte av lær og skinn, gummiåler og gummiålematerialer i strid med bestemmelsene i forordningen er forbudt.

§ 8. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til gjennomføring av denne forordning. Direktoratet kan også gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen. Direktoratet for industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet etter denne forordning til andre.

§ 9. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den, fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1941.

§ 10. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Denne forordning trer i kraft straks.

For bunnlær og norsk-garvet forskinn gjelder inntil 31 mars 1941 det anvisningssystem som nå benyttes (Kriseutvalgets sirkulærer av 23 desember 1940).

Ordre på annet lær som foreligger skriftlig bekreftet før ikrafttredelsen, kan effektueres uten levering av kjøpelegitimasjoner som omhandlet i denne forordning, når avsendelse fra selgeren finner sted senest 31 mars 1941. Produsenter av lær og skinn skal dog innen mars måned 1941 ikke utlevere

mer enn 70 % av den mengde lær og skinn vedkommende 13 mars. leverte gjennomsnittlig pr. måned i tidsrommet fra 1 januar 1937 til 31 desember 1939. Hvis alle ordrer etter denne bestemmelse ikke kan effektueres, skal samtlige skjæres ned i samme forhold.

Produsent av lær og skinn skal innen 5 april 1941 sende Direktoratet for industriforsyning oppgave over lær og skinn som er levert i mars måned 1941 med angivelse av mottakerens navn og datoen for den bokførte bestilling.

Oslo 13 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Oystein Ravner.

R. J. Fuglesang.